Ба Шурои диссертатсионии 6D. КОА – 018 –
и назди Донишгоҳи миллии
Тоҷикистон (734025, шаҳри Душанбе,
хиёбони Рӯдакӣ, 17)

ТАҚРИЗИ

муқарризи расмӣ ба диссертатсияи Азимзода Ҳайдаршоҳ Раҷаб дар мавзуи "Шартномаи хариду фурӯши чакана: масъалаҳои асосии танзими ҳуқуқи хусусӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон", барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.03 – Ҳуқуқи граждани; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ; ҳуқуқи байналмилалии хусусӣ

Мутобиқати мавзуъ ва муҳтавои диссертатсия ба шиносномаи ихтисоси илмӣ. Диссертатсияи Азимзода Ҳайдаршоҳ Раҷаб дар мавзӯи "Шартномаи хариду фурӯши чакана: масъалаҳои асосии танзими ҳуқуқи хусусӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон", барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.03 – ҳуқуқи граждани; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ; ҳуқуқи байналмилалии хусусӣ, ки аз рӯйи он ба шурои диссертатсионӣ мувофиқи фармоиши Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон аз санаи 7 январи соли 2022, №16/шд ҳуқуқи қабули диссертатсияҳо барои ҳимоя дода шудааст, мутобиқ мебошад.

Мубрамии мавзуи таҳқиқ. Масъалаи шартномаи хариду фурӯши чакана: масъалаҳои асосии танзими ҳуқуқи хусусӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон, яке аз масъалаҳои калидии муносибатҳои ҳуқуқии муосир мебошад. Дар ин ҷода мушкилотҳои гуногуни ҳуқуқӣ ба назар мерасанд, ки ҳалли онҳо аз таҳқиқотҳои муҳими илмӣ вобастагии калон дорад. Муаллиф мубрамияти мавзуъро дуруст арзёбӣ карда, чунин тавсиф менамояд: "Яке аз роҳҳои бартараф намудани мушкилот дар шартномаи

хариду фурӯши чакана ин танзими зерқонунии он мебошад. Бояд зикр намуд, ки дар чунин танзими ин шартнома санадҳои меъёрии ҳуқуқии алоҳида қабулшуда, амал мекунанд. Аммо пайдоиши шаклу тарзҳои муосири хариду фурӯши чакана, қонунгузории он ба такмил ниёз дошта, зарурати қабули қонун ва як қатор санадҳои нави зерқонуниро дар ин самт тақозо менамояд. Новобаста аз амали санадҳои меъёри ҳуқуқӣ дар самти танзими ҳуқуқии ин шартнома, баъзе мушкилот ба назар мерасад. Қайд мегардад, ки «баробари рушди қонунгузорӣ, волоияти қонун низ таҳким ёбад»" (с.10).

Дар атрофи ҳамин масъала баъзе маводҳои илмӣ нашр шудаанд, аммо маҳз масъалаҳое, ки муаллиф дар рисола баррасӣ кардааст, аз масъалаҳои дигар тадқиқотҳо фарқ намуда, назарӣ хос ва мавқеи илмию эҷодиро ифода кардааст. Диссертатсияи мазкур ба бартараф намудани як қатор камбудиҳо ва холигиҳо дар илми ҳуқуқшиносии Тоҷикистон равона гардидааст ва ҷиҳати такмили ақидаҳои илмии марбути мавзуъ равона карда шудааст. Дар ин асно, таҳқиқоти диссертатсионӣ оид ба мушкилоти танзими ҳуқуқии мадании шартномаи хариду фурӯши чакана аз аҳаммияти боризи назариявӣ ва амалӣ бархурдор буда, баҳри бартараф намудани камбудҳои амалияи ҳуқуқтатбиққунӣ, такмили қонунгузории соҳа, ҳимояи ҳуқуқу манфиатҳои иштирокчиёни муомилоти маданӣ ва шакл гирифтани шартномаи дурусту қонунӣ мусоидат менамояд. Аз ҳамин лиҳоз рисола айни замон ҳамчун кори илмӣ-назариявӣ мубрам ба ҳисоб меравад. Бинобар далелҳои зикршуда мубрамияти илмию амалии таҳқиқоти диссертатсионии Азимзода Ҳайдаршоҳ Раҷаб ягон шаку шубҳаеро ба вуҷуд намеорад ва ҷолиби диққат мебошад.

Дараҷаи навгонии натиҷаҳо дар диссертатсия ва нуқтаҳои илмие, ки ба ҳимоя пешниҳод мешаванд. Рисола кори мустақили илмӣ-тахассусӣ ба шумор рафта, натиҷаи он барои рушди илм ва қонунгузории маданию соҳибкорӣ заминаҳои заруриро фароҳам меорад. Диссертатсия бо услуби

илмӣ навишта шудааст, ягонагии мантиқию дохилӣ дорад, дорои натиҷаҳо ва нуқтаҳои навини илмии барои ҳимоя пешниҳодшаванда мебошад, ки онҳо дар бораи саҳми шахсии муаллифи диссертатсия дар илм шаҳодат медиҳад. Дар диссертатсия маълумот оид ба истифодаи амалии натиҷаҳои илмии аз тарафи муаллифи диссертатсия бадастовардашуда ва тавсияҳо оид ба истифодаи хулосаҳои илмӣ оварда шудаанд. Роҳи ҳалли масъалаҳои пешниҳоднамудаи муаллифи диссертатсия асоснок ва сазовор ба баҳои мусбӣ мебошанд.

Муаллиф проблемаҳои хоси соҳаро баррасӣ кардааст. Таҳлилҳо, хулосаҳо, тавсияҳо ва баҳсҳои илмии муаллиф аз мавқеи мустақили ӯ дарак медиҳад. Ном, нақша ва навишти рисола ягонагии дохилӣ дорад ва пайдарҳаму мантиқона ифода шудааст.

Ба ҳимоя муқаррароти илмии зерин пешниҳод гардидаанд, ки онҳо **навгониҳои таҳқиқоти** диссертатсияро ифода месозанд:

1. Шартномаи хариду фурӯши чакана тибқи қонунгузории ҶТ яке аз намудҳои шартномаи хариду фурӯш ва шартномаи истеъмолӣ мебошад. Ин шартнома дутарафа, музднок, консенсуалӣ ва оммавӣ буда, ба сифати мавзуи он танҳо ашёҳои истеъмолӣ баромад мекунанд. Истеъмолкунанда дар ин шартнома шахси воқеӣ ва ё ҳуқуқие буда метавонад, ки барои қонеъ гардонидани эҳтиёҷоти шахсӣ, оилавӣ, рӯзгор ва ғайра, ки барои анҷом додани фаъолияти соҳибкорӣ алоқаманд нест, ашёи муайяни молиро харидорӣ менамояд.

2. Сарчашмаҳои ҳуқуқие, ки шартномаи хариду фурӯши чаканаро танзим мекунанд, хусусияти омехта доранд ва дар онҳо меъёрҳои соҳаҳои гуногуни ҳуқуқ ҷой доранд. Санадҳои меъёрӣ-ҳуқуқие, ки шартномаи мазкурро танзим мекунанд, характери императивӣ дошта, дар танзими ин шартнома меъёрҳои ҳуқуқи оммавӣ ва ҳуқуқи хусусӣ якдигарро пурра менамоянд. Таҳлили қонунгузории кишвар нишон медиҳад, ки новобаста аз он ки қонунҳои алоҳида дар самт қабул шуда бошанд ҳам, дар танзими ин

шартнома баъзе холигӣ ҷой дорад. Зарур аст, ки барои такмили шартномаи хариду фурӯши чакана оид ба соҳибони воситаҳои худкор (агрегатори фурӯши чакана) ва истеъмолкунандагони бевиҷдон қоидаҳои махсус таҳия ва қабул гарданд.

3. Таснифи шартномаи хариду фурӯши чакана нопурра мебошад. Таснифи пурраи онро вобаста ба фактҳои ҳуқуқии зерин анҷом додан мумкин аст: 1) вобаста ба ухдадории ба харидор расонидани ашё ё бидуни чунин уҳдадории субъективӣ; 2) аз рӯйи шартҳои пардохти ашё; 3) аз рӯйи лаҳзаи қабули ашё; 4) аз рӯйи усули бо ашё шинос кардани харидори он; 5)аз рӯйи мавзуи шартномаи хариду фурӯши чакана.Таҳлилҳо нишон доданд, ки баъзе намудҳои шартномаи хариду фурӯши чакана, ки дар амалия баста мешаванд, дар қонунгузории кишвар ба таври дахлдор танзим нашудаанд.

4. Мавзуи шартномаи хариду фурӯши чакана ашёи истеъмолӣ мебошад, ки ба харидор – истеъмолкунанда донабайъ ё бо миқдори хурд фурӯхта мешаванд, барои мақсадҳои истифодаи шахсӣ, манзилӣ, рӯзгор ё дигар навъҳои истифода таъйин гардидаанд ва ба фаъолияти соҳибкорӣ алоқаманд нестанд. Яъне, истеъмолкунанда ашёи харидаашро ба дигар иштирокдори бозори молӣ намефурӯшад.

Дар маҷмуъ метавон гуфт, ки рисолаи илмӣ бо назардошти мазмун ва моҳият, инчунин таҳлили мукаммали илмии суратгирифта дорои навгониҳои муҳимми назариявӣ-ҳуқуқӣ ва амалӣ-ҳуқуқӣ мебошад, ки метавон баҳри рушди илми ҳуқуқшиносии ватанӣ мусоидат намуда, заминаи муҳимми илмиро барои такмили қонунгузорӣ фароҳам меоварад.

Асосноки ва эътимоднокии хулосаю тавсияҳои дар диссертатсия ифодаёфта. Асосноккунии хулосаҳо ва пешниҳодҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ аз натиҷаҳои омӯзиши ҳамаҷонибаи мушкилоти танзими ҳуқуқии мадании шартномаи хариду фурӯши чакана бармеоянд. Рисолаи мазкур, аввалин таҳқиқоти мукаммал оид ба шартномаи хариду фурӯши

чакана дар Ҷумҳурии Тоҷикистон мебошад. Дар ин замина муаллиф қонунгузории миллӣ, таҷрибаи давлатҳои алоҳида ва амалияи ҳуқуқтатбиққуниро ба таври муназзам таҳлилу баррасӣ намудааст. Гузашта аз ин, муаллиф рисолаҳои илмии як қатор олимони ватаниву хориҷиро ҷиҳати мукаммал ва пурғановат гардонидани рисолаи илмии худ мавриди истифода қарор додааст, ки ин ҳама эътимоднокии натиҷаҳои таҳқиқотро инъикос менамоянд. Таҳлили муфассали доктринаи ҳуқуқӣ, қонунгузории миллӣ ва байналмилалӣ имконият фароҳам овардааст, ки истилоҳоти ҳуқуқӣ ва мафҳумҳои асосӣ оид ба мавзуи баррасишаванда равшан шуда, дар партави он пешниҳодҳои муайяни илмӣ манзур шудаанд, ки барои такмили қонунгузории соҳа ва татбиқи самараноки меъёрҳои ҳуқуқӣ дар амалия кумак менамоянд.

Муқаррароти илмии диссертатсия ва натиҷаҳои илмӣ, ки дар бобҳо ва зербобҳо, инчунин хулосаи кор ифодаи худро ёфтаанд, аз саҳми шахсии муаллиф дарак медиҳанд. Ҳамзамон муаллиф ақидаҳои худро тавассути мақолаҳои илмӣ, маърӯзаҳо дар семинарҳои назариявӣ ва конференсияҳои илмӣ-амалӣ ба омма пешкаш намудааст.

Натиҷаҳои тадқиқоти диссертатсионӣ, аз он ҷумла нуктаҳои илмӣ, ки ба ҳимоя пешкаш шудаанд, заминаи кофӣ ва боэътимоди назариявӣ ва методологӣ доранд. Асосҳои назариявии тадқиқоти диссертатсияро корҳои илмии олимони ватаниву хориҷӣ, ки ба масъалаи мазкур бахшида шудаанд, ташкил медиҳанд. Заминаҳои амалии тадқиқотро таҷрибаи ватанӣ ва мақомоти давлатии ваколатдор ташкил додааст. Асосҳои методологии таҳқиқоти диссертатсиониро усулҳои умуминазариявӣ ва махсуси ҳуқуқии ташкил додаанд.

Таҳлили густурдаи мавзуи таҳқиқот ва дар асоси он нашр гардидани натиҷаҳои диссертатсия дар мақолаҳои илмӣ, эътимоднокии онро пурра тасдиқ менамоянд. Тавсия ва пешниҳодҳои манзуршудаи муаллиф бо дарназардошти таҳлилҳои муқоисавӣ-ҳуқуқии қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон бо қонунгузории давлатҳои хориҷӣ, масъалаҳои назариявӣ ва амалӣ, бахусус амалияи мақомоти судӣ сурат гирифтааст.

Муаллиф хулосаю пешниҳод ва тавсияҳои худро бо сарчашмаҳои дақиқи илмӣ бо истинод овардан ба маводи илмӣ ва қонунгузорию корҳои амалӣ асоснок намудааст.

Ҳаҷм ва сохтори диссертатсия. Сохтори диссертатсия аз рӯйхати ихтисорот, муқаддима, се боб, нуҳ зербоб, хулоса, номгӯйи адабиёт (маъхазҳо) ва феҳристи интишороти илмии довталаби дараҷаи илмӣ иборат буда, ҳаҷми умумии диссертатсия 203 саҳифаро дар бар мегирад.

Дар муқаддима асоснокии интихоби мавзуъ тавзеҳ дода шуда, мушкилоти назария ва амалияи танзими ҳуқуқии шартномаи хариду фуруши чакана матраҳ шуда, аҳаммият ва саривақтӣ будани таҳқиқоти илмӣ пешниҳод карда шудааст. Ҳамчунин, дар муқаддима мақсаду вазифаҳо, объекту предмети таҳқиқ, навгониҳои илмӣ, аҳаммияти амалии натиҷаҳои бадастовардашуда муайян гардидаанд.

Боби якум "Моҳияти шартномаи хариду фурӯши чакана дар танзими ҳуқуқӣ" фарогири масъалаҳои зерин мебошад: мафҳум ва хусусиятҳои шартномаи хариду фурӯши чакана; асосҳои ҳуқуқии шартномаи хариду фурӯши чакана; таснифи шартномаи хариду фурӯши чакана.

Боби дуюм "Унсурҳои шартномаи хариду фуруши чакана" бахшида шудааст ба таҳлили масъалаҳои тарафҳои шартномаи хариду фурӯши чакана, мавзуи шартномаи хариду фурӯши чакана, мазмуни шартномаи хариду фурӯши чакана, хусусиятҳои тартиби бастани шартномаи хариду фурӯши чакана.

Боби сеюм "Ҷавобгарии ҳуқуқии фурӯшанда тибқи шартномаи хариду фурӯши чакана" дар бар гирифтааст таҳлили масъалаҳои рӯёнидани зарари молумулкӣ дар ҳолати ичро нашудани уҳдадориҳои фурӯшанда ва масъалаҳои асосии товони зарари маънавӣ ҳангоми вайрон кардани ҳуқуқҳои истеъмолкунанда аз ҷониби фурӯшанда.

Дар натиҷаи тадқиқот муаллиф **хулосаи** рисоларо таҳия кардааст, ки он ҷанбаҳои назариявӣ ва амалӣ доранд, пешниҳоду тавсияҳои

муаллиф, ки дар ҳар як боб ва зербобҳо аз рӯи мазмун ва моҳияти рисолаи илмӣ дар маҷмӯъ инъикос ёфтаанд, ифода гардидааст.

Ҳамзамон муаллиф дар робита ба рисола авторефератро тибқи талаботи муқарраргардида таҳия кардааст, ки онҳо байни ҳам мутобиқати дохилию мантиқӣ доранд.

Аҳаммияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии диссертатсия. Аҳаммияти илмӣ, амалӣ, иқтисодӣ ва иҷтимоии натиҷаҳои диссертатсия бо нишон додани тавсияҳо оид ба истифодаи онҳо дар он ифода меёбад, ки муаллиф тамоми мақсад ва вазифаҳои дар наздаш гузошташударо вобаста ба самтҳои гуногуни шартномаи хариду фурӯши чакана ҳам аз лиҳози назариявӣ ва ҳам аз назари амалӣ ба таври дахлдор ба анҷом расонидааст. Таҳқиқоти гузаронидашуда ба рушди минбаъдаи илми ҳуқуқи маданӣ ва дигар илмҳои ба мавзуи мазкур алоқаманд мусоидат хоҳад кард. Натиҷаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ имкон медиҳанд, ки мушкилоти мавҷудаи назариявӣ ва амалӣ оид ба шартномаи хариду фурӯши чакана ҳал карда шаванд.

Аҳаммияти иқтисодии натиҷаҳои рисола дар он ифода меёбад, ки шартномаи хариду фурӯши чакана яке аз воистаҳои муҳимтарини муомилоти молӣ ва сармоягузориро дар ҷомеа ташкил медиҳад. Аз ин лиҳоз, шартномаи хариду фурӯши чакана натанҳо ба манфиати тарафҳои шартнома аст, балки таъсири бевосита барои рушди муомилоти маданӣ, сармоягузорӣ ва рушди иқтисодии кишвар дорад.

Аҳаммияти иҷтимоии натиҷаҳои таҳқиқот шомили он аст, ки шартномаи хариду фурӯши чакана ба унвони ниёзи асосии инсон, нақши ҳаётӣ дар амнияти иҷтимоӣ ва равонии он дорад. Аз ин рӯ, ҳар гуна ихтилоф ё мушкилот дар шартномаи хариду фурӯши чакана метавонад паёмадҳои ҷиддии иҷтимоиро эҷод кунад. Танзими дақиқу дурусти шартномаи мазкур ба пешгирӣ аз низоъҳои оилавӣ ва иҷтимоӣ кумак мекунад.

Нашри натиҷаҳои таҳқиқ аз рӯйи мавзуи диссертатсия.

Вобаста ба мавзуи интихобгардида муаллиф 15 мақолаи илмӣ ба нашр расонидааст, ки аз ин 5 ададаш дар маҷаллаҳои тақризшавандаи тавсиянамудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти ҶТ ва 10 ададаш дигараш дар дигар маҷаллаҳо рӯйи чоп омадааст. Шумораи маводи чопшуда ба банди 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, №267 (бо тағйиру иловаҳо аз 26 июли соли 2023, №295) тасдиқ шудааст, мувофиқ мебошад.

Мутобиқати барасмиятдарории диссертатсия ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон.

Диссертатсияи Азимзода Ҳайдаршоҳ Раҷаб ба талаботи банди 31 ва 33 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мутобиқат менамояд. Диссертатсия аз ҷониби муаллиф мустақилона навишта шуда, дорои мазмун ва мантиқи ягонаи дохилӣ мебошад. Сатҳи навгонии илмии диссертатсионӣ, нуктаҳои илмӣ ва пешниҳоду тавсияҳои амалие, ки ба ҳимоя пешниҳод шудаанд, мақолаҳои илмӣ ва маърузаҳо дар конференсияҳои илмию амалӣ саҳми шахсии муаллифро тасдиқ менамоянд. Инчунин, тарзи навишт, масъалагузорӣ ва услуби таҳқиқоти илмӣ саҳми шахсии муаллифи диссертатсияро нишон медиҳанд.

Автореферат, ки аз диссертатсия бармеояд, ба талаботи Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, ҷавобгӯ мебошад.

Бо вуҷуди баҳои мусбате, ки дар тақриз баён гардид, дар рисолаи мазкур баъзе камбудиҳо, ҳолатҳои баҳсталаб, имлои грамматикӣ ҷой доранд, ки дар байни онҳо ҳолатҳои зеринро метавон ҷудо намуд:

1) Муаллиф дар навгонии №2 чунин зикр менамояд, ки "зарур аст, ки барои такмили шартномаи хариду фурӯши чакана оид ба соҳибони

воситаҳои худкор (агрегатори фурӯши чакана) ва истеъмолкунандагони бевиҷдон қоидаҳои махсус таҳия ва қабул гарданд". Чунин шакли гузориш васеъ буда, натиҷаи мушаххаси илмӣ ва амалиро ба вуҷуд намеорад. Хуб мешуд, ки агар муаллиф ҳадди аққал принсипҳо ва ё дигар ҷанбаҳои ҳалли масъалаи мазкурро коркард мекард.

2) Муаллиф таклиф менамояд, ки "дар м. 26[1] Қонуни ҶТ «Дар бораи ҳимояи ҳуқуқи истеъмолкунандагон» меъёри нав бо номи «савдои электронӣ» қабул карда шавад". Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон "Дар бораи савдои электронӣ" пурра бахшида шудааст ба савдои электронӣ. Аз ҳамин лиҳоз манзури муаллиф дар ин таклиф барои хонанда норавшан мемонад. Хуб мешавад, ки муаллиф ҳангоми ҳимоя ба ин масъала равшанӣ андозад.

3) Ҳамзамон муаллиф пешниҳод менамояд, ки «Қоидаҳои хариду фурӯши чаканаи ашё» таҳия ва қабул карда шавад". Мутаассифона муаллиф ҳадди ақал сохтори қоидаҳои мазкурро таҳия ва пешниҳод накардааст, ки оянда барои татбиқ осон мешуд.

Эродҳо ва камбудиҳои зикршуда, дар маҷмуъ, аҳаммияти назариявию амалии диссертатсияи мазкурро коста намекунанд ва ба муҳтавои кор таъсири манфии зиёд намерасонанд.

Дар маҷмуъ, диссертатсияи Азимзода Ҳайдаршоҳ Раҷаб дар мавзуи "**Шартномаи хариду фурӯши чакана: масъалаҳои асосии танзими ҳуқуқи хусусӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон**", барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.03 – Ҳуқуқи граждани; ҳуқуқи соҳибкорӣ; ҳуқуқи оилавӣ; ҳуқуқи байналмилалии хусусӣ пешниҳод шудааст, дар сатҳи баланди илмӣ ба анҷом расида, ба талаботҳои бандҳои 31, 33,34 ва 35 Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30 июни соли 2021, таҳти

№267 (бо тағйиру иловаҳо аз 26. 07 соли 2023, № 295) тасдиқ шудааст, мувофиқ буда, муаллифи он сазовори дарёфти дараҷаи илмии илмии номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси номбаршуда мебошад.

Муқарризи расмӣ:
доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ,
и.в. профессори кафедраи ҳуқуқи факултети
ҳуқуқ ва гумруки Донишгоҳи
байналмилалии сайёҳӣ ва соҳибкории
Тоҷикистон Меликов У.А.

Суроға: 734055, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
ш. Душанбе, к. Ҷаббор Расулов 45/6,
Тел: (+992) 100400879, E-mail: m.umrillo@gmail.com

Имзои Меликов У.А.-ро тасдиқ мекунам:
Сардори раёсати кадрҳо ва корҳои махсус ДБСТ Ҷураев.Ш.Н.

Суроға: Ҷумҳурии Тоҷикистон, Донишгоҳи байналмилалии сайёҳӣ ва соҳибкории Тоҷикистон, 734055, ш. Душанбе, хиёбони Борбад 48/5
Тел. (+992 237) 234-88-02
Сайт: www.iutet.tj
E-mail: dsx_ips@mail.ru

«05» декабри 2025 сол